

ந ல் வ ழி

மூலமும் உரையும்

ஆறுமுக நாவலர் வி. அச்சகம்

சென்னை 1

::

௨௭ ந.பை.

உ
ஒ ள ன வ ய ா ர்

செ ய் த

ந ல் வ ழி

மூ ல மும்

யாழ்ப்பாணம் நல்லூர்

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்களால்

திருத்தப்பட்ட

உரையும்

259359

ஆறுமுக நாவலர் வி. அச்சகம்

300 தங்கசாலை வீதி சென்னை 1

5 ஆம் பதிப்பு

சுபகிருது — 1962

நாலாய் மலர்

சுபகிருது

நாலாய் மலர்

சுபகிருது

திருப்பெருந்திரு

ஆறுமுக நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை

நற்பொறுப்பாளர்

தி. க. இராசேசுவரன் B. A.

பதிப்பித்தது

வழங்க

228320

சுபகிருது நாலாய் மலர்

சுபகிருது நாலாய் மலர்

ந ல் வ ழி

மூலமும் உரையும்

பொருளடக்கம்

முகவுரை	...	...	...	iv
செய்யுள் அகராதி	...	...	...	v
நூல் — மூலமும் உரையும்	...	...	...	1—24

ந ல் வ ழி

முகவுரை

நல்வழி என்னும் இந்நூல் ஔவையார் பெயரால் வழங்கும் நீதிநூல்களில் ஒன்றாகும். மற்றவை ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வாக்குண்டாம் என்பன. ஔவையார் செய்ததாகப் பல தனிப்பாடல்களும் வழங்குகின்றன. அவற்றுள் சில சங்க நூல்கள் என்று சொல்லப்படும் புறநானூறு முதலியவற்றிலும் மற்றவை தனிப்பாடல் திரட்டிலும் காணப்படுகின்றன. இவற்றை எல்லாம் ஒரே ஔவையார் செய்தார் என்னும் கூற்றை ஆராய்ச்சியாளர் மறுக்கின்றனர்.

ஆத்திசூடியும், கொன்றைவேந்தனும், வாக்குண்டாமும், நல்வழியும் காலத்தாற் பிற்பட்டவை என்றும் அவற்றை இயற்றியவர் சங்க காலத்து ஔவையார் அல்லர் என்பதும் அவர்கள் கருத்து. இந் நான்கு நூல்களிலும் கடவுள் வணக்கம் விநாயகருக்கே செய்யப்படுகின்றது; விநாயக வணக்கம் சங்க காலத்திற்குப் பிற்பட்டது என்று ஆராய்ச்சியால் தெரிய வருகிறது. நல்வழியில் வந்துள்ள 'பணம்' என்னும் சொல் சங்க காலத்தில் வழங்காத சொல். மேலும் 'மூவர் தமிழும்' என்று அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் தேவாரமும் 'கோவை திருவாசகமும்' என்று மாணிக்கவாசகர் செய்த நூல்களும் சொல்லப்படுகின்றன. அதனால் இந்நூல் இவர்களுக்குப் பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்டது என்பது தேற்றம்.

நல்வழி = நல்ல நெறி; நல்ல வழியை அறிவிக்கும் நூல் என அன்மொழித் தொகையாகி இந் நூலுக்குக் காரணப் பெயராயிற்று.

நல்வழி அரிய கருத்துக்களை எளிதில் விளக்கும் 40 வெண்பாக்களை உடையது. வெண்பாக்களில் சிறந்த நீதிகள் தகுந்த உவமைகளால் விளக்கப்படுகின்றன. இந்நூலைச் சிறுவர்கள் மனப்பாடம் செய்தல் வழக்காறாக இருந்தது. அதனைக் கைவிடாமல் போற்றுதல் நலம்.

ந ல் வ ழி

செய்யுள் அகராதி

முதற் குறிப்பு	செய்யுள் எண்	பக்கம்
அம்மி	20	13
ஆண்டாண்டு	10	7
ஆவாரை	13	8
ஆற்றங்	12	8
ஆற்றுப்	9	6
ஆறிடு	32	19
ஆன	25	15
இடும்பைக்	3	3
இழுக்குடைய	31	19
ஈட்டும்	8	5
உண்பது	28	17
உள்ள	6	4
எண்ணி	4	3
எல்லாப்	7	5
ஒருநாள்	11	7
ஒன்றை	27	16
கல்லானே	34	20
சாதி	2	2
சிவாய	15	9
செய்தீ	17	11
சேவித்தும்	19	12
தண்ணீர்	16	10
தாந்தாமுன்	30	18
தேவர்	40	24
நண்டுசிப்பி	36	21
நன்றென்றும்	38	22

முதற் குறிப்பு	செய்யுள் எண்	பக்கம்
நீரும்	21	13
நீறில்லா	24	15
பாடுபட்டுத்	22	14
பாலும்	காப்பு	1
பிச்சைக்கு	14	9
புண்ணியமாம்	1	1
பூவாதே	35	21
பெற்றார்	18	11
மரம்பழுத்தால்	29	18
மானம்	26	16
முப்பதாம்	39	23
வருந்தி	5	4
வினைப்பயனை	37	22
வெட்டெனவை	33	20
வேதாளம்	23	14

கணபதி துணை

ஒளவையார் அருளிச் செய்த

ந ல் வ ழி

காப்பு

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
 நாலுங் கலந்துனக்கு நான் றருவேன்—கோலஞ்செய்
 துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
 சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

கோலம் செய் துங்கக் கரி முகத்துத் தூ மணியே = அழகு
 செய்கின்ற உயர்வாகிய யானை முகத்தை யுடைய பரிசுத்த
 மாகிய இரத்தினம் போலும் விநாயகக் கடவுளே, நான்
 உனக்குப் பாலும் தெளி தேனும் பாகும் பருப்பும் இவை
 நாலும் கலந்து தருவேன் = அடியேன் உமக்குப் பாலும்
 தெளிந்த தேனும் வெல்லப்பாகும் பருப்புமாகிய இந்நான்கை
 யுங் கலந்து நிவேதிப்பேன், நீ எனக்குத் சங்கத் தமிழ்
 மூன்றுந் தா = நீர் அடியேனுக்குச் சங்கத்தில் வளர்க்கப்பட்ட
 (இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்னும்) தமிழ்
 மூன்றையுந் தந்தருளும்.

தாற்பரியம் :— விநாயகக் கடவுளுக்குப் பூசை செய்யின்
 முத்தமிழ்ப் புலமையும் உண்டாகும்.

புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவவை
 மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள்—எண்ணுங்கால்
 ஈதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்சொல்லுந்
 தீதொழிய நன்மை செயல்.

புண்ணியம் ஆம் = புண்ணியமே செய்யத் தக்கது, பாவம் போம் = பாவமே ஒழியத் தக்கது, போன நாள் செய்த அவை = முற்பிறப்பிற் செய்த அந்தப் புண்ணிய பாவங்களே, மண்ணில் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள் = பூமியிலே பிறந்த மனிதர்களுக்கு (இப்பிறப்பில் இன்பத்துன்பங்களை அது பளித்தற்குக் காரணமாக) வைத்த பொருளாகும், எண்ணுங்கால் எச்சமயத்தோர் சொல்லும் ஈது ஒழிய வேறு இல்லை = ஆராயு மிடத்து எந்தச் சமயத்தார் சொல்வதும் இந்தப் பொருளே யல்லாமல் மற்றொன்று மில்லை, தீது ஒழிய நன்மை செயல் = (ஆதலினாலே) பாவம் நீங்கப் புண்ணியத்தைச் செய்க.

இன்பத்துக்குக் காரணம் புண்ணியமும், துன்பத்துக்குக் காரணம் பாவமு மாதலிற் பாவத்தை ஒழித்துப் புண்ணியத்தைச் செய்க. 1

**சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின்—மேதினியில்
இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.**

சாற்றுங்கால் மேதினியில் சாதி இரண்டு ஒழிய வேறு இல்லை = சொல்லு மிடத்துப் பூமியிலே (உயர்வாகிய சாதி யென்றும் இழிவாகிய சாதி யென்றும்) சாதி இரண்டே யல்லாமல் வேறில்லை, (அவ்விரண்டு சாதியாரும் யாவரெனின்) நீதி வழுவா நெறி முறையின் இட்டார் பெரியோர் = நீதி தவறாத நல்வழியிலே நிற்குகொண்டு முறைமையோடு (சற்பாத்திரங்களாய் உள்ளவருக்குக்) கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார், இடாதோர் இழி குலத்தோர் = கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார், பட்டாங்கில் உள்ளபடி = உண்மை நூலின் உள்ள கிரமம் (இதுவேயாம்).

சற்பாத்திரத்துக்குக் கொடுத்தவரே உயர்வாகிய சாதியார், கொடாதவரே இழிவாகிய சாதியார். 2

இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம்பி தன்றே
 இடும்பொய்யை மெய்யென் றிராதே—இடுங்கடுக
 உண்டாயி னுண்டாகு முழிற் பெருவலினோய்
 விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

இயல் உடம்பு இது=திரிகின்ற இந்த உடம்பானது, இடும்பைக்கு இடும் பை அன்றே=பல துன்பங்க ளாகிய சரக்குகளுக்கு நிறைத்து வைக்கும் பை யன்றே, இடும் பொய்யை மெய் என்று இராது=(போசனத்தை) இடுகின்ற நிலை யில்லாததாகிய இந்த உடம்பை நிலையுடைய தென்று நம்பி இராமல், கடுக இடும்=சிக்கிரம் (சற்பாத்திரங்களாய் உள்ளவர்களுக்குக்) கொடுங்கள், உண்டாயின்=(இத்தருமம் உங்களிடத்து) உண்டாயின், பெரு வலி நோய் விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு=பெரிய வலிமையை யுடைய மலநோய் நீங்கியவரை மெச்சிக்கொள்கின்ற முத்தியானது, ஊழின் உண்டாகும்=முறையினாலே (உங்களுக்குக்) கிடைக்கும். ஏ-அசை.

நிலை யில்லாத உடம்பு உள்ள பொழுதே சற்பாத்திரத்திலே தானஞ் செய்தவருக்கு, அந்தத் தருமத்தினாலே சற்குருவினது திருவருளும், அந்தத் திருவருளினாலே ஞானமும், அந்த ஞானத்தினாலே முத்தியும் சித்திக்கும். 3

எண்ணி யொருகருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது
 புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற்—கண்ணில்லான்
 மாங்காய் விழுவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
 ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.

யார்க்கும் = யாவருக்காயினும், புண்ணியம் வந்து எய்து போது அல்லால்=(முன் செய்த) புண்ணியம் வந்து கூடியபோ தல்லாமல், எண்ணி ஒரு கருமம் செய் யொண்ணாது=(மற்றைக் காலத்திலே) நினைத்து ஒரு தொழிலைச் செய்ய முடியாது, கண் இல்லான் மாங்காய் விழ எறிந்த மாத்திரைக் கோல் ஒக்கும்=(புண்ணியம் வந்து கூடாத அக் காலத்திற் செய்யும் அத்தொழிலானது) கண்ணில்லாதவன்

மாங்காய் விழுதற்கு எறிந்த மாத்திரைக் கோலைப் போலும், ஆம் காலம் அவர்க்கு ஆகும்=(புண்ணியம் வந்து) கூடிய போது அவருக்கு (அத்தொழில் தானே) முடியும். ஏ - அசை.

புண்ணிய மில்லாதவன் எண்ணிய தொழிலும் முடியப் பெறுது கைப்பொருளும் இழப்பன். 4

வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமினென்றூற் போகா—இருந்தேங்கி
நெஞ்சம்புண் ணாக நெடுந்தூரந் தானினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.

வாராத வருந்தி அழைத்தாலும் வாரா=(தமக்கு) வாராதவைகள், வருந்தி அழைத்தாலும், வாராவாம், பொருந்துவன போமின் என்றால் போகா=(தமக்கு) வருமவைகள் போமின் என்று வெறுத்தாலும் போகாவாம், இருந்து ஏங்கி=(இவ்வுண்மையை அறியாமல்) இருந்துகொண்டு ஏக்கமுற்று, நெஞ்சம் புண் ஆகத் தாம் நெடுந் தூரம் நினைந்து துஞ்சுவதே=மனம் புண்ணாகும்படி (அவைகளைத்) தாங்கள் நெடுந் தூரம் நினைந்து மாண்போவதே, மாந்தர் தொழில்=மனிதருடைய தொழிலாகும்.

இரு வினைகளைச் செய்தவர் அவற்றின் பயன்களாகிய இன்பத்துன்பங்களை அநுபவிப்பது தப்பா தாதலின், அவற்றின் பொருட்டுக் கவலையுற்று வாழ்நாளினை வீணாட் போக்குதல் அறியாமை. 5

உள்ள தொழிய வொருவர்க் கொருவர்க்குக்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில்—வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னுலென்
உடலோடு வாழு முயிர்க்கு.

ஒருவர்க்கு உள்ளது ஒழிய=ஒருவருக்கு (ஊழினால்) உள்ள தல்லாமல், ஒருவர் சுகம் கொள்ளக் கிடையா=மற்றொருவருடைய சுகங்கள் அநுபவிக்க விரும்பினால் அவை

கிடையாவாம், (ஆதலினால்) குவலயத்தில் = இப்பூமியிலே, உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு = உடம்புகளோடு கூடி வாழும் உயிர்களுக்கு, வெள்ளக் கடல் ஓடி மீண்டு கரை ஏறினால் என் = வெள்ள நீரை யுடைய சமுத்திரத்திலே (கப்பலின் மேற்) சென்று (சம்பாதித்துக்கொண்டு) திரும்பி வந்து கரையேறினாலும் அதனாற் பயன் யாது?

பெருமுயற்சி செய்து பெரும்பொருள் சம்பாதித்தாலும், ஊழி னள வன் றி அதிகமாக அனுபவித்தல் கூடாது. 6

எல்லாப் படியாலு மெண்ணினு விவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலினோய்ப் புன்ருரம்பை—நல்லார்
அறிந்திருப்பா ராதலினு லாங்கமல நீர்போற்
பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

எல்லாப் படியாலும் எண்ணினால் = சகல விதங்களினாலும் ஆராயு மிடத்து, இவ்வுடம்பு பொல்லாப் புழு மலி நோய்ப் புல் குரம்பை = இந்தச் சரீரம் பொல்லாத புழுக்களுக்கும் நிறைந்த வியாதிகளுக்கும் புல்லிய ஒரு சிறு வீடாக இருக்கின்றது, நல்லார் அறிந்து இருப்பார் = நல்லறிவினோர்கள் (இவ்வுடம்பி னிழிவை) அறிந்திருப்பார்கள், ஆதலினால் கமல நீர் போல் பிறிந்து இருப்பார் = ஆகையால் தாமரை யிலையிற் நீர் போல (இவ்வுடம்பிலே கூடியிருந்தும்) கூடா திருப்பார்கள், பிறர்க்குப் பேசார் = (பயன்படாமையால்) பிறருக்கு (அந்த நிலையைச்) சொல்லார்கள். ஆம் - அசை.

உடம்பு வேறு தாம் வேறு என்று அறிந்த ஞானிகள் உடம்போடு கூடி யிருப்பினும் பற்றற் றிருப்பார்கள்; ஆதலால் அவர்களுக்குத் துன்பமே இல்லை. 7

ஈட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுமும்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாந்—தேட்ட
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணுந் தனம்.

மகிதலத்தீர் கேண்மின் = பூமியிலுள்ள மனிதர்களே, கேளுங்கள், ஈட்டும் பொருள் = தேடுதற்குரிய பொருள்களானவை, முயற்சி எண் இறந்த ஆயினும் = முயற்சிகள் அளவில்லாதன வாயினும், ஊழ் கூட்டும் படி அன்றிக் கூடாவாம் = ஊழ் கூட்டு மளவி னல்லாமற் சேராவாம், தனம் தரியாது = (ஊழினாலே சேரினும்) அப்பொருள் நிலைபெறுது, தேட்டம் மரியாதை = (ஆதலினால்) நீங்கள் தேடத் தருவது மரியாதையேயாம். மரியாதை = நன்னெறியி னிற்றல்; ஆம்— அசை. காணும்— இரண்டும் முன்னிலையசை.

பொருள் ஊழி னள வன்றி வாராமையானும், வந்த பொருளும் நிலைபெறுமையானும், நிலைபெறுவதாகிய நல்லொழுக்கத்தையே தேடல் வேண்டும். 8

ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடும் நானாமவ்வா
றுற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டும்— ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்
இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து.

ஆற்றுப் பெருக்கு அற்று = ஆற்றில் வெள்ளம் வற்றிப் போய், அடி சுடும் அந்நாளும் = (மணலானது வெய்யிலினாலே காய்ந்து நடப்பவருடைய) அடியைச் சுடுகின்ற அக்காலத்திலும், அவ்வாறு ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகு ஊட்டும் = அந்த ஆறானது ஊற்றுநீர்ப் பெருக்கினால் உலகத்தாரை உண்பிக்கும், (அது போல) நல்ல குடிப் பிறந்தார் = நல்ல குடியிலே பிறந்தவர், நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும் = வறுமை அடைந்த காலத்திலும், ஏற்றவர்க்கு இசைந்து இல்லை யென மாட்டார் = இரந்தவருக்குக் (சுருத்து) இசைந்து இல்லை யென்று சொல்ல மாட்டாது கொடுப்பர்.

உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவர் வறுமைக் காலத்திலும் இரந்தவருக்குக் கொடாது விடார். 9

ஆண்டாண்டு தோறு மமுது புரண்டாலு
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர்—வேண்டா
நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும்.

மா நிலத்தீர் = பெரிய பூமியிலுள்ள மனிதர்களே, ஆண்டு ஆண்டு தோறும் அமுது புரண்டாலும்=(இறந்த) அவ்விடத்தில் வருடந்தோறும் அமுது புரண்டாலும், மாண்டார் வருவரோ=இறந்தவர் திரும்பி வருவரோ? (வரமாட்டார்) வேண்டா=(ஆதலினால் அழி) வேண்டுவ தில்லை, நமக்கும் அது வழியே நாம் போம் அளவும் எமக்கு என் என்று=நமக்கும் அம்மரணமே வழியாகும் நாம் இறந்துபோ மளவும் எமக்கு யாது சம்பந்தம் என்று, இட்டு உண்டு இரும்=பிகை யிட்டு (நீங்களும்) உண்டு (கவலை யற்று) இருங்கள்.

இறந்தவர் பொருட்டு அழுகையினால் உடம்பிற்குத் தளர்ச்சியும் உயிருக்கு வருத்தமும் உண்டாமே யன்றிச் சிறிதும் பய னில்லாமையால், கவலையை யொழித்துச் சற்பாத்திரத்துக்குக் கொடுத்து வாழ்க.

10

ஒருநா ளுணவை யொழியென்ற லொழியாய்
இருநாளுக் கேலென்ற லேலாய்—ஒருநாளும்
என்னோ வறியா யிடும்பை கூ ரென்வயிறே
உன்னோடு வாழ்த லரிது.

இடும்பை கூர் என் வயிறே=துன்பம் மிகுகின்ற என்னுடைய வயிறே, ஒரு நாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய்=(கிடையாத போது) ஒரு நாளுக்குப் போசனத்தை விட்டிரு என்றால் விட்டிராய், இரு நாளுக்கு ஏல் என்றால் ஏலாய்=(கிடைத்த போது) இரண்டு நாளுக்கு (உண்ணும் போசனத்தை ஒருங்கு) ஏற்றுக்கொள் ளென்றால் ஏற்றுக் கொள்ளாய், ஒரு நாளும் என் நோ அறியாய்=ஒரு நாளிலா யினும் என்னுடைய வருத்தத்தை அறியாய், உன்னோடு வாழ்

தல் அரிது = (ஆதலினால்) உன்னோடு கூடி வாழ்தல் (எனக்கு) அருமையாக இருக்கின்றது.

வயிற்றுக்குத் திருப்தி செய்தலினும் அரியது பிறிதில்லை.

11

**ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே—ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேரோர் பணிக்கு.**

ஆறு அம் கரையில் மரமும் = ஆற்றினது கரையில் இருக்கின்ற மரமும், அரசு அறிய வீற்று இருந்த வாழ்வும் விழும் அன்றே = அரசன் அறிய (அதிகாரஞ் செய்து சம்பாதித்துப்) பெருமையாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கையும் அழிந்து போ மன்றோ, உழுது உண்டு வாழ்வு ஏற்றம் = (ஆதலினால்) உழுது பயிர் செய்து உண்டு வாழ்வதே உயர்வாகும், அதற்கு ஒப்பு இல்லை = அதற்குச் சமானம் இல்லை, வேறு ஓர் பணிக்குப் பழுது உண்டு = மற்றதைத் தொழில் வாழ்க்கைகளுக்கெல்லாம் அழிவு உண்டு. அம் — சாரியை: கண்டீர் — முன்னிலை யசை.

பிறர் வயத்தின ராகாது தம் வயத்தினராய் நின்று செய்யும் வேளாண்மை யாலாகிய வாழ்க்கைக்கு அழிவு இல்லாமையால், அதுவே சிறந்தது.

12

**ஆவாரை யாரே யழிப்பா ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர்—ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புவியதன் மேல்.**

அம் புனி யதன் மேல் = அழகிய பூமியின் மேலே, ஆவாரை அழிப்பார் யார் - (நல்வினையினால்) நெடுங்காலம் உயிர் வாழ்வதற்கு உரியவரை (இடையிலே) அழிக்க வல்லவர் யாவர்? அது அன்றிச் சாவாரைத் தவிர்ப்பவர் யார் =

அது வல்லாமலும் (தீவினையினால்) இறத்தற்கு உரியவரை நிறுத்த வல்லவர் யாவர்? ஓவாமல் ஐயம் புகுவாரை விலக்கு வார் யார்=(செல்வம் இழந்து) ஒழியாமல் பிணைக்குச் செல்வோரைத் தடுக்க வல்லவர் யாவர்? மெய்=(இது) சத்தியமேயாம். ஏ—மூன்றும் அசை.

ஊழினால் அடைதற்பாலன வாகிய ஆக்கக் கேடுகளைத் தவிர்க்க வல்லவர் ஒருவரும் இல்லை. 13

பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை—சிச்சீ
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா
துயிர்விடுகை சால வுறும்.

பேசுங்கால்=(ஆராய்ந்து) சொல்லு மிடத்து, பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை=பிணை எடுத்து உண்டலினும் (இழன்ற) பெரிய குடிவாழ்க்கையாவது, பல இச்சை சொல்லி இடித்து உண்கை=பலவாகிய இச்சைகளைப் பேசி (ஒருவரை) நெருக்கி வாங்கி உண்ணுதலாம், சிச்சீ=சிச்சி (இது என்ன செய்கை!) வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியாது=வயிற்றை வளர்த்தற் பொருட்டு மானங் கெடாமல், உயிர் விடுகை சால உறும்=உயிரை விடுதலே மிக (உயர்ச்சியைப்) பொருந்தும்.

பிறரிடத்தே இச்சை பேசி வாங்கி உண்டு மானம் இழந்து உயிர் வாழ்தலினும் உயிரை விட்டு மானத்தை நிறுத்துதலே உயர் வுடைத்து. 14

சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநாளு மில்லை—உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

சிவாயநம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு=சிவாயநம வென்று தியானித்துக்கொண்டிருப்பவருக்கு, ஒரு

நாளும் அபாயம் இல்லை = ஒரு நாளாயினும் இடுக்கண் உண்டாகாது, இதுவே உபாயம் = (விதியை வெல்லுதற்கு) இதுவே உபாயமாகும், இதுவே மதி ஆகும் = (ஆதலின்) இதுவே (உண்மையாகிய) அறிவாகும், அல்லாத எல்லாம் மதி விதியே ஆய்விடும் = (இச்சிவத்தியானம்) அல்லாத மற்றையிடங்களி னெல்லாம் புத்தியானது விதியின் வசத்ததே யாகிவிடும். 'இதுவே' என்பது பின்னுங் கூறப்பட்டது.

சிவத்தியான முடையவருக்கு விதி இல்லை : சிவத்தியான மில்லாதவருக்கு விதி உண்டு.

இடையறாத சிவத்தியான முடையவர் அச்சிவத்தையே யன்றிப் பிறி தொன்றையும் அறியாராதலின், அவர் சரீரம் முகந்துகொண்ட சுக துக்க மென்னும் பிராரத்தகருமம் அவருக்குப் புசிப்பாகாமல், அவருடற் புசிப்பாய் ஒழியும் என்பதே அவருக்கு விதி யில்லை யென்பதற்குக் கருத்து. அது திருநாவுக்கரசு நாயனார் முதலிய மெய்ஞ்ஞானிகள் சரித்திரங்களாலும் அறிக.

15

தண்ணீர் நிலநலத்தாற் றக்கோர் குணங்கொடையாற்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையாற்—பெண்ணீர்மை
கற்பழியா வாற்றாற் கடல்கும்ந்த வையகத்துள்
அற்புதமா மென்றே யறி.

தண்ணீர் நில நலத்தால் = தண்ணீரானது நிலத்தினது நன்மையினாலும், தக்கோர் குணம் கொடையால் = நல்லோருடைய குணமானது கொடையினாலும், கண் நீர்மை மாறாக் கருணையால் = கண்களுடைய குணமானது நீங்காத அருளினாலும், பெண் நீர்மை கற்பு அழியா ஆற்றால் = பெண்களுடைய குணமானது கற்புநிலை கெடாத வழியினாலும், கடல் சூழ்ந்த வையகத்துள் அற்புதம் ஆம் என்றே அறிக சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியினிடத்து (எல்லாரும்) ஆச்சரியப்படத் தக்கவைகளாகும் என்று நீ அறிவாயாக.

நில நன்மையினாலே தண்ணீருக்கும், கொடையினாலே நல்லோருக்கும், அருளினாலே கண்களுக்கும், கற்பினாலே பெண்களுக்கும் பெருமை உண்டாகும். 16

செய்தீ வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ விருநிதியம்—வையத்
தறும்பாவ மென்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று
வெறும்பாணை பொங்குமோ மேல்.

வையத்துப் பாவம் அறும் என்ன அறிந்து = பூமியிலே (சற்பாத்திரத்திற் செய்யப்படுந் தானத்தினாலே) பாவம் நீங்கும் என்று உணர்ந்து, அன்று இடார்க்கு = அக்காலத்திலே (சற்பாத்திரத்திலே) தானஞ் செய்யாதவருக்கு, செய்தீவினை இருக்க = செய்த அப்பாவம் (வறுமைக்கு வித்தாய்) இருக்க, இன்று தெய்வத்தை நொந்தக்கால் = இப்பொழுது கடவுளை வெறுத்தால், இரு நிதியம் எய்த வருமோ = பெரிய திரவியம் பொருந்த வருமோ? (வாராது.) வெறும் பாணை மேல் பொங்குமோ = வெறும் பாணை (அடுப்பிலே வைத்து எரித்தால்) மேலே பொங்குமோ? (பொங்காது.)

வறியவர் அவ்வறுமைக்கு வித்தாகிய தீவினையைச் செய்த தம்மை நோவாது தெய்வத்தை நோதலிற் பயன் இல்லை. 17

பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகில்
உற்று ருகந்தா ரெனவேண்டார்—மற்றோர்
இரணங் கொடுத்தா லிடுவ ரிடாரே
சரணங் கொடுத்தாலுந் தாம்.

பேர் உலகில் = பெரிய பூமியிலே, பெற்றார் (என) = (இவர் எம்மைப்) பெற்றவர் என்றும், பிறந்தார் (என) = (இவர் எமக்குப்) பிறந்தவர் என்றும், பெருநாட்டார் (என) = (இவர் எம்முடைய) பெரிய தேசத்தார் என்றும், உற்றார் (என) = (இவர் எம்முடைய) சுற்றத்தார் என்றும், உகந்தார்

(என) = (இவர் எம்மைச்) சிநேகித்தவர் என்றும், வேண்டார் = விரும்பாதவராகிய உலோபிகள், மற்றோர் இரணம் கொடுத்தால் இடுவர் = அன்னியரே யாயினும் (தம்முடம்பிலே) காயத்தைச் செய்தாராயின், (அவருக்கு எல்லாங்) கொடுப்பர், சரணம் கொடுத்தாலும் இடார் = (முன் சொல்லப்பட்டவர்) அடைக்கலம் புகுந்தாராயினும் (அவருக்கு) ஒன்றுங் கொடார். தாம். ஏ - இரண்டும் அசை.

உலோபிகள் தமக்கு அகிதத்தைச் செய்யும் கள்வர் முதலாயினோருக் கன்றி இதத்தைச் செய்யும் தாய் தந்தை முதலாயினோருக்குக் கொடார். 18

சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்—போவிப்பம்
பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி யரிசிக்கே நாம்.

வயிற்றின் கொடுமையால் = வயிற்றினுடைய (பசி) கொடுமையினாலே, சேவித்தும் = (பிறரைச்) சேவித்தும் சென்று இரந்தும் = (பலரிடத்தே) போய் யாசித்தும், தென்நீர்க் கடல் கடந்தும் = தெளிவாகிய நீரையுடைய சமுத்திரத்தைக் (கப்பலேறிக்) கடந்தும், பாவித்தும் = (ஒருவரைப் பெரியவராகப்) பாவித்தும், பார் ஆண்டும் = பூமியை ஆண்டும், பாட்டு இசைத்தும் = (செல்வரைப் புகழ்ந்து) பாட்டுப் பாடியும், நாம் உடம்பை நாழி அரிசிக்கே பாழின் போவிப்பம் = நாம் இந்தச் சரீரத்தை நாழி யரிசிக்காகவே பாழிலே செலுத்துகின்றோம்.

முத்திக்குரிய சாதனத்தைத் தேடும் பொருட்டு அரிதாகக் கிடைத்த சரீரத்தை, அதற்குக் கொடுக்கப்படுங் கூலியாகப் போசனத்தைத் தேடும் பொருட்டே முழுமையும் செலுத்துதலின் மிக்க பேதைமை பிறி தில்லை. 19

அம்மி துணையாக வாறிழிந்த வாறெக்குங்
கொம்மை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்டம்—இம்மை
மறுமைக்கு நன்றன்று மானிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

கொம்மை முலை பகர்வார்க் கொண்டாட்டம்=குவி
வாகிய தனங்களை விற்றுகின்ற பரத்தையரைக் கொண்டாடு
தல், அம்மி துணை ஆக ஆறு இழிந்த ஆறு ஒக்கும்=அம்மிக்
கல்லே துணையாக ஆற்று வெள்ளத்தில் இறங்கிய தன்மை
யைப் போலும், (அன்றியும்) மா நிதியம் போக்கி வெறு
மைக்கு வித்து ஆய் விடும்=(அது) பெரிய செல்வத்தை
அழித்து வறுமைக்குக் காரணமாய் விடும், இம்மை மறு
மைக்கு நன்று அன்று=(ஆதலினால்) அது இப்பிறப்பிற்கும்
வருபிறப்பிற்கும் நல்ல தாகாது. பகர்தல்=விற்றல்.

ஓடத்தினாலே கடக்கத் தக்க ஆற்றை அம்மியினாலே கடக்
கப் புகுந்தவன் அமிழ்ந்து உயிரை இழத்தல் போல, மனைவி
யினாலே அநுபவிக்கத் தக்க காம வின்பத்தை வேசையினாலே
அநுபவிக்கப் புகுந்தவன் மேக நோயால் வருந்தி உயிரை
இழப்பன். ஆதலின் அம்மி துணையாக வாறிழிந்தவா ரெக்கு
மென்றார்.

வேசையைப் புணர்ந்தவன் கைப்பொருளை இழந்து மேக
நோயால் வருத்தமுற்றுப் பழிபாவங்களை அடைவன். 20

நீரு நிழலு நிலம்பொதியு நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும்—ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமிலார்க் கொன்றுந்
தருஞ்சிவந்த தாமரையா டான்.

சிவந்த தாமரையாள்=செந்தாமரை மலரில் இருக்கின்ற
சீதேவியானவள், வஞ்சம் இலார்க்கு=வஞ்சனை இல்லாத
வருக்கு, நீரும்=நீர் வளத்தையும், நிழலும்=நிழல் வளத்தை
யும், நிலம் பொதியும் நெற்கட்டும்=நிலத்திலே நிறையும்
நெற்போரையும், பேரும்=பேரையும், புகழும்=கீர்த்தியையும்

பெருவாழ்வும்=பெரிய வாழ்வையும், ஊரும்=கிராமத்தையும், வரும் திருவும்=வளர்கின்ற செல்வத்தையும், வாழ்நாளும்=நிறைந்த ஆயுளையும், என்றும் தரும்=எந்நாளும் கொடுத்தருளுவன். தான்—அசை.

வஞ்சனை செய்யாதவருக்குச் சிதேவியினது திருவருளி னாலே எல்லா நலமும் உண்டாகும். 21

பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக் கேடுகெட்ட மானுடரே கேளுங்கள்—கூடுவிட்டிங் காவிதான் போயினபின் பாரே யநுபவிப்பார் பாவிசா அந்தப் பணம்.

பணத்தைப் பாடுபட்டுத் தேடிப் புதைத்து வைத்து = பணத்தைப் பிரயசப்பட்டுச் சம்பாதித்து (நீங்களும் உண்ணாமல் பிறருக்குங் கொடாமற் பூமியிலே) புதைத்து வைத்து, கேடு கெட்ட மானுடரே கேளுங்கள் = அப்பொருட் கேட்டினால் (சரீர சுகத்தையும் ஆன்ம சுகத்தையும் ஒருங்கு) இழந்த மனிதர்களே (நான் சொல்வதைக்) கேளுங்கள், ஆன் கூடு விட்டுப் போயின பின்பு = ஆன்மாச் சரீரத்தை விட்டு நீங்கிய பின்பு, பாவிசாள் அந்தப் பணம் இங்கு ஆர் அநு பவிப்பார் = பாவிசாள், அந்தப் பணத்தை இவ்விடத்து யாவர் அனுப்பிப்பார்? தான், ஏ—இரண்டும் அசை.

பூமியிலே புதைத்து வைக்கப்பட்ட பணம் வைத்தவர் இறந்த பின் அவருக்கு உதவாமற் போவது மின்றிப் புதைத்த விடந் தெரிந்து எடுக்கக் கூடாமையினாலே பிறருக்கும் உதவாமற் போம். 22

வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே—மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

மன்று ஓரம் சொன்னார் மனை = தருமசபையிலே பகைபாதஞ் சொன்னவருடைய வீட்டிலே, வேதாளம் சேரும் = பெய்கள் (வந்து) சேரும், வெள்ளெருக்குப் பூக்கும் = வெள்ளெருக்கு (முனைத்து) மலரும், பாதாள மூலி படரும் = பாதாள மூலி யென்னுங் கொடி படரும், மூதேவி சென்று இருந்து வாழ்வள் = மூதேவியானவள் போய் நிலைபெற்று வாழ்வாள், சேடன் குடி புகும் = பாம்புகள் குடி யிருக்கும். ஏ—ஐந்தும் அசை.)

வழக்கோஞ் சொன்னவர் குடும்பத்தோடு அழிவது மன்றி, அவர் குடி யிருந்த வீடும் பாழாம். 23

நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வுண்டிபாழ்
ஆறில்லா ஐருக் கழகுபாழ்—மாறில்
உடற்பிறப்பு பில்லா வுடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை.

நீறு இல்லா நெற்றி பாழ் = விபூதி யில்லாத நெற்றி பாழாகும், நெய் இல்லா உண்டி பாழ் = நெய் யில்லாத போசனம் பாழாகும், ஆறு இல்லா ஊருக்கு அழகு பாழ் = நதி யில்லாத ஊருக்கு அழகு பாழாகும், மாறு இல் உடற்பிறப்பு இல்லா உடம்பு பாழ் = மாறுபடாத சகோதரர் இல்லாத உடம்பு பாழாகும், மடக்கொடி இல்லா மனை பாழே = (இல்லறத்திற்குத் தக்க) மனை யில்லாத வீடு பாழே யாகும்.

விபூதியினாலே நெற்றியும், நெய்யினாலே போசனமும், நதியினாலே ஊரும், சகோதரராலே உடம்பும், மனை யினாலே வீடும் சிறப்படையும். 24

ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானான்
மான மழிந்து மதிகெட்டுப்—போனதிசை
எல்லார்க்கும் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு.

ஆன முதலில் செலவு அதிகம் ஆனான்=(தனக்குக்) கிடைத்த முதற் பொருளுக்குச் செலவு அதிகமானவன், மானம் அழிந்து=மானங் கெட்டு, மதிக்கெட்டு=அறிவு இழந்து, போன திசை எல்லார்க்கும் கள்ளன் ஆய்=(தான் ஒடிப்) போன திசையிலும் எல்லார்க்கும் கள்ளனாகி, ஏழ் பிறப்பும் தீயனாய்=எழுவகைப் பிறப்புக்களிலும் பாவம் உடையவனாகி, நல்லார்க்கும் பொல்லன் ஆம்=(தன்னிடத்து அன்பு வைத்த) பெண்டிர்களுக்கும் பொல்லாதவ னாவான், நாடு=(இதனை) ஆராய்ந்து அறிவாயாக.

வரவுக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்பவன் பழிபாவங்களை அடைவன். ஆதலின், வரவுக்குத் தக்க செலவு செய்ய வேண்டும். 25

மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயற்சி தாளாண்மை—தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காமுறுதல் பத்தும்
பசிவந் திடப்பறந்து போம்.

பசி வந்திட=பசினோய் ஒன்று மாத்திரம் வந்தால், மானம்=மானமும், குலம்=குலமும், கல்வி=கல்வியும், வண்மை=வாய்மையும், அறிவுடைமை=அறிவுடைமையும், தானம்=கொடையும், தவம்=தவமும், உயர்ச்சி=உயர்வும், தாளாண்மை=தொழின் முயற்சியும், தேனின் கசிவந்த சொல்லியர்மேல் காமுறுதல்=தேன் பெருக்குப் போலத் தோன்றுகின்ற சொல்லையுடைய மங்கையர்மேல் ஆசை வைத்தலும் ஆகிய, பத்தும் பறந்து போம்=இப்பத்தும் விட்டோடிப் போம்.

மான முதலிய எல்லா நலங்களையுங் கெடுத்தலினாலே பசினோயினுங் கொடியது பிறி தில்லை. 26

ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை
நினை யாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையானு மீசன் செயல்.

ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டு ஒன்று ஆகும் = ஒரு பொருளைப் பெற நினைத்தால், அப்பொருள் கிடையாமல் வேறொரு பொருள் கிடைத்தாலும் கிடைக்கும், அன்றி அது வரினும் வந்து எய்தும் = அப்படி யல்லாமல் அப்பொருளே வந்து கிடைத்தாலும் கிடைக்கும், ஒன்றை நினையாத முன் வந்து நிற்பினும் நிற்கும் = (இன்னும்) ஒரு பொருளை நினையா திருக்கு முன்னே அது தானே வந்து நின்றாலும் நிற்கும், எனை ஆளும் ஈசன் செயல் = (இவைக ளெல்லாம்) என்னை ஆண்டருளும் கடவுளுடைய செய்கைகளாகும்.

இரு வினைகளுக் கிடாக இன்பத்துன்பங்களை ஊட்டும் கடவுளுடைய கருத்தின்படியே யன்றி ஆன்மாக்களுடைய கருத்தின்படி ஒன்றும் நடவாது. 27

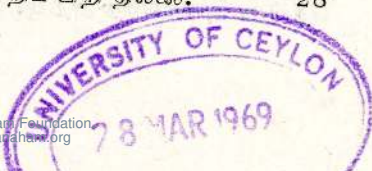
உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்குமுழம்

எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன — கண்புதைந்த மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச் சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்.

கண் புதைந்த மாந்தர் = அகக்கண் குருடாக இருக்கின்ற மனிதர், உண்பது நாழி = உண்பது ஒரு நாழி யரிசியன்னமே யாகும், உடுப்பது நான்கு முழம் = (அவர்) உடுப்பது நான்கு முழ வஸ்திரமே யாகும், (இப்படியாகவும்) நினைந்து எண்ணுவன எண்பது கோடி = (அவர்) நினைத்து எண்ணுங்காரியங்களோ எண்பது கோடியாகும், (ஆதலினால்) மண்ணின் கலம் போலச் சாம் துணையும் குடிவாழ்க்கை சஞ்சலமே = மட்பாத்திரம் அழிந்தாற் போல (அவர் சரீரம்) அழியும் வரையும் (அவருடைய) குடிவாழ்க்கையினாலே துன்பமே விளையும். தான் - அசை.

உள்ளதே போதும் என்று திருப்தி அடையாதவர் சாங்காரும் அடைவது துன்பமே யன்றிப் பிறி தில்லை. 28

2

மரம்பழுத்தால் வெளவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை—சுரந்தமுதங்
கற்று தரல்போற் கரவா தளிப்பரேல்
உற்று ருலகத் தவர்.

மரம் பழுத்தால்=மரம் பழுத்திருந்தால், வா என்று
வெளவாலைக் கூவி இரந்து அழைப்பார் அங்கு யாவரும்
இல்லை=(இப்பழத்தைத் தின்னுதற்கு) வா என்று வெளவா
லைக் கூவி வேண்டி அழைப்பவர் அம்மரத் தருகில் ஒருவரும்
இல்லை, கன்று ஆ அமுதம் சுரந்து தரல்போல் கரவாது
அளிப்பரேல்=கன்றையுடைய பசுவானது பாலைச் சுரந்து
கொடுத்தல் போல ஒளிக்காமற் கொடுப்பாராயின், உலகத்
தவர் உற்றுர்=உலகத்தார் (அவ்வெளவால் போலத் தாமே
வந்து) உறவினராவார்.

கொடையாளருக்கு எல்லாரும் தாமே உறவினராவார். 29

தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யநுபவிப்பார்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே—வேந்தே
ஒறுத்தாரை யென்செயலா மூரெல்லா மொன்றூ
வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

வேந்தே=அரசனே, முன் தாம் தாம் செய்த வினை=முற்
பிறப்பிலே தாம் தாம் செய்த நல்வினை தீவினைகளை, பூந்
தாமரையோன் பொறி வழியே தாமே அநுபவிப்பார்=
தாமரை மலரில் இருக்கின்ற பிரமா விதித்தபடியே தாமே
அநுபவிப்பார்கள், ஒறுத்தாரை என் செயலாம்=(தீவினை
யினாலே தூண்டப்பட்டுத்) தீங்கு செய்தவரை நாம் யாது
செய்யலாம், ஊர் எல்லாம் ஒன்றூ வெறுத்தாலும் விதி
போமோ=ஊரிலுள்ளார் எல்லாரும் (துணையாகத்) திரண்டு
வெறுத்தாலும் விதி போகுமோ? (போகாது.)

தமக்கு ஒருவன் துன்பஞ் செய்யின், அது தாம் முன்
செய்த தீவினைக் கீடாகக் கடவுளாலே தமக்குக் கிடைத்த
தென்று அமைவதே அறிவு. 30

இழுக்குடைய பாட்டிற் கிசைநன்று சாலும்
ஒழுக்க முயர்குலத்தி னன்று—வழுக்குடைய
வீரத்தி னன்று விடானோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தி னன்று தனி.

இழுக்கு உடைய பாட்டிற்கு இசை நன்று=இலக்கண
வழுக்களையுடைய செய்யுளினும் இசை நல்லது, உயர்குலத்
தின் சாலும் ஒழுக்கம் நல்லது=உயர்வாகிய குலத்தினும்
மாட்சிமைப்பட்ட ஒழுக்கம் நல்லது, வழுக்கு உடைய வீரத்தின்
விடா நோய் நன்று=தவறுதலையுடைய வீரத்தினும் தீரா
வியாதி நல்லது, பழிக்கு அஞ்சாத் தாரத்தின் தனி நன்று=
பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சாத மனைவியோடு கூடி வாழ்தலினும்
தனியே இருத்தல் நல்லது.

இலக்கணப் பிழையுடைய பாட்டும், நல்லொழுக்க மில்
லாத உயர் குலமும், தவறுதலடையும் வீரமும், கற்பில்லாத
மனைவியோடு கூடிய இல்வாழ்க்கையும், தீரா வசையை
வினைவிக்கும். 31

ஆறிடு மேடு மடுவும்போ லாஞ்செல்வ
மாறிடு மேறிடு மாநிலத்தீர்—சோறிடும்
தண்ணீரும் வாருந் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறு முயர்ந்து.

மா நிலத்தீர் = பெரிய பூமியி லுள்ளவர்களே, ஆறு
இடும் மேடும் மடுவும் போல்=ஆற்று வெள்ளத்தினால் உண்
டாக்கப்படும் மேடும் பள்ளமும் போல, செல்வம் ஏறிடும்
மாறிடும்=செல்வம் வளர்வதும் தேய்வதுமாய் இருக்கும்,
(ஆதலினால்) சோறு இடும்=(இரப்பவருக்கு உண்ண) அன்
னத்தை இடுங்கள், தண்ணீரும் வாரும்=(குடிக்கச்) சலத்
தையும் வாருங்கள், தருமமே சார்பு ஆக உள் நீர்மை
உயர்ந்து வீறும்=(இப்படிச் செய்து வருவீர்களானால்,) இந்தத்
தருமமே துணையாக உள்ளத்திலே (சுத்தியாகிய) தன்மை
ஒங்கி விளங்கும். ஆம் = அசை.

நிலை யில்லாத செல்வம் உள்ள பொழுதே இரப்பவர் களுக்கு அன்னபானியங்களைக் கொடுக்கிற் சித்த சுத்தி உண்டாகும்.

32

வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெல்லாவாம் வேழத்திற் பட்டுருவுங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது—நெட்டிருப்புப் பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின் வேருக்கு நெக்கு விடும்.

வேழத்தில் பட்டு உருவும் கோல் பஞ்சில் பாயாது = (வலிய) யானையின் மேலே பட்டுருவும் அம்பானது (மெல்லிய) பஞ்சின் மேலே பாயாது, (அது போல) வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெல்லா = வலிய சொற்கள் மெல்லிய சொற்களை வெல்ல மாட்டா, நெடு இருப்புப் பாரைக்கு நெக்கு விடாப் பாறை = நெடுமையாகிய இருப்புப் பாரைக்குப் பிளவாத கருங்கற் பாறையானது, பசு மரத்தின் வேருக்கு நெக்கு விடும் = பச்சைமரத்தின் வேருக்குப் பிளந்துபோம். ஆம்-அசை.

வலிய சொல்லே மெல்லிய சொல்லுக்குத் தோற்றுப் போம்.

33

கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின் எல்லாருஞ் சென்றற் கெதிர்கொள்வர்—இல்லானே இல்லாளும் வேண்டாண்மற் றின்றெடுத்த தாய்வேண்டாள் செல்லா தவன்வாயிற் சொல்.

கல்லானே ஆனாலும் கைப்பொருள் ஒன்று உண்டாயின் = (ஒருவன்) படியாதவனே யாயினும் (அவன்) கையிலே பொருண் மாத்திரம் இருந்தால், எல்லாரும் சென்று எதிர்கொள்வர் = (அவனை) யாவரும் போய் எதிர்கொண்டு உபசரிப்பர், இல்லானே இல்லாளும் வேண்டாள் = (படித்தவனே யாயினும் பொருள்) இல்லாதவனை (அவன்) மனைவியும் விரும்பாள், ஈன்று எடுத்த தாய் வேண்டாள் = (அவனைப்)

பெற்று வளர்த்த மாதாவும் விரும்பாள், அவன் வாயில் சொல் செல்லாது = அவன் வாயிற் பிறக்குஞ் சொல்லானது பயன்படாது. அங்கு, மற்று-அசை.

கல்லாதவனே யாயினும் பொரு ளுடையவனை எல்லாரும் மதிப்பர், கற்றவனே யாயினும் பொரு ளில்லாதவனை ஒருவரும் மதியார்.

34

பூவாதே காய்க்கு மரமுமுள மக்களுளும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே—தூவா
விரைத்தாலு நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்று துணர்வு.

பூவாதே காய்க்கும் மரமும் உள = பூவாமலே காய்க்கின்ற மரங்களும் உண்டு, (அது போல) மக்களுளும் ஏவாதே நின்று தாம் உணர்வார் உளர் = மனிதர்களுள்ளும் ஏவாமலே இருந்து தாமே அறிந்து செய்ய வல்லவரும் உண்டு, தூவா விரைத்தாலும் நன்று ஆகா வித்து என = தூவி விரைத்தாலும் முனைத்துப் பயன்படாத விதை போல, பேதைக்கு உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்றாது = மூடனுக்கு (எடுத்து விளங்கச்) சொன்னாலும் (அதனை அறியும்) அறிவு அவனிடத்து உண்டாகாது.

குறிப்பறிந்து செய்வோரே அறிவுடையோர் ; அறிவிக்கவும் அறிந்து செய்யாதவர் மூடர்.

35

நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறுங் காலத்திற்
கொண்ட கருவளிக்குங் கொள்கைபோ—லொண்டொட
போதந் தனங்கல்வி பொன்றவருங் காலமயன்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

ஒள் தொட = ஒள்ளிய வளையலை அணிந்தவனே, நண்டு சிப்பி வேய்கதலி = நண்டும் சிப்பியும் மூங்கிலும் வாழையும், நாசம் உறும் காலத்தில் = தாம் அழிவை அடையுங்காலத்திலே, கொண்ட கரு அளிக்கும் கொள்கை போல் = (முறையே தாம்) கொண்ட (குஞ்சும் முத்தும் அரிசியும் காய்க்குளையும் ஆகிய) கருக்களை ஈனுந் தன்மை போல, (மனிதர்கள்) போதம் தனம் கல்வி பொன்ற வரும் காலம் = ஞானமும் செல்

வமும் வித்தையும் அழிய வருங் காலத்திலே, அயல் மாதர் மேல் மனம் வைப்பார்=பிறர் மனைவியர்மேல் மனம் வைப்பார்கள்.

ஒருவன் பிறன் மனையானே இச்சிக்கின், அது அவனிடத்துள்ள ஞானம், செல்வம், கல்வி என்னும் மூன்றுங் கெடுதற்கு அறிகுறியாகும். 36

வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலாம் அனைத்தாய நூலகத்து மில்லை—நினைப்பதெனக் கண்ணுறுவ தல்லாற் கவலைபடே னெஞ்சேமெய் விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி.

வேதம் முதலாம் அனைத்து ஆய நூலகத்தும்=வேத முதலாகிய எல்லா நூல்களினுள்ளும் (ஆராய்ந்தால்) வினைப்பயனை வெல்வதற்கு=இரு வினைப்பயனை வெல்வதற்கு (உபாயம்), அது நினைப்பு எனக் கண்ணுறுவது அல்லால் இல்லை=அவ்வினைப் பயன் (நம்முடைய) நினைவாலாவது என்று அறிவ தல்லாமல் வேறு இல்லை, நெஞ்சே கவலை படேல்=மனமே கவலையை அடையாதே, மெய் விண் உறுவார்க்கு விதி இல்லை=நித்தியமாயுள்ள ஞானகாசமாகிய பதியோடு கலந்து நிற்பவருக்கு ஊழ் இல்லை.

பரஞானத்தினாலே பதியைத் தெளிந்து நோக்கி அன்பு செய்யப் பெற்றவர் அப்பதியையேயன்றிப் பிராரத்தவாசனை தாக்குதற்குரிய மற்றைப் பதார்த்தங்களைச் சிறிதும் காணா கலின், அவருக்கு விதி இல்லை. 37

நன்றென்றுந் தீதென்று நானென்றுந் தானென்றுந் அன்றென்று மாமென்று மாகாதே—நின்றநிலை தானதான் தத்துவமாஞ் சம்பறுத்தார் யாக்கைக்குப் போனவா தேடும் பொருள்.

நன்று என்றும்=(இது)நல்லது என்றும், தீது என்றும்=(இது) தீயது என்றும், நான் என்றும்=(இது செய்தவன்) நான் என்றும், தான் என்றும்=(இது செய்தவன்) அவன் என்றும், அன்று என்றும்=(இது) அன்று என்றும் ஆம் என்றும்=(இது) ஆகும் என்றும், ஆகாதே நின்ற

நிலை=பேதஞ் செய்யாமலே (பதியினுள் அடங்கி இரண்டறக் கலந்து) நின்ற நிலையே, தான் அது ஆம் தத்துவம் ஆம்= (ஆன்மாவாகிய) தான் (பதியாகிய) அது வாகுகின்ற உண்மை நிலையாகும், சம்பு அறுத்தார் யாக்கைக்குத் தேடும் பொருள் போனவா=சம்பை அறுத்தவர் அதனைக் கட்டுதற்குத் தேடும் பொருள் அது வன்றி வேறில்லாமற் போனவாறு போலப் பாசத்தின் வேறுகக் காணப்பட்ட தன்னைப் பதியினுள்ளே அடக்குதற்குத் தேடும் பொருள் தானன்றி வேறில்லை.

ஆன்மாப் பதியின் வேறையினும் கண்ணொளியும் சூரிய னொளியும் போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றாவண்ணம் ஒற்றித்து நிற்கும் நிலையே தான் அதுவாதலாகிய உண்மை நிலை.

முப்பதா மாண்டளவில் மூன்றற் றொருபொருளைத் தப்பாமற் றன்னுட் பெருனாயின்—செப்புங் கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கண் முலையளவே யாகுமா மூப்பு.

முப்பது ஆம் ஆண்டு அளவில்=முப்பது வயதி னளவிலே, மூன்று அற்று=(மலம், மாயை, கருமம் என்னும் பந்தம்) மூன்றும் நீங்கி, ஒரு பொருளைத் தப்பாமல் தன்னுள் பெறான் ஆயின்=ஒப்பில்லாத முதற்பொருளாகிய பதியைத் தவறாமல் தன்னுள்ளே (அநுபூதி ஞானத்தினால் ஒருவன்) அடையானாயின், செப்பும் கலை அளவே ஆகும்=(அம்முதற் பொருள் அவனுக்கு அவன்) கற்ற சாத்திர ஞானத்தினளவே யாகும், மூப்புக் காரிகையார் தங்கள் முலை அளவே ஆகும்=(அவன் பின் வரும்) முதுமைப் பருவத்திலே (தான் கண்ட) பெண்களுடைய தனத்தி னளவாகவே (தளர்ச்சி யுடையவன்) ஆவன் (ஆதலால்). ஆம்-இரண்டும் அசை.

அநுபூதி ஞானம் நிட்டையினு லல்லது பெறப் படாமையாலும், நிட்டை உடம்பும் அறிவும் தளர்ச்சியடையும் முதுமைப் பருவத்திற் சித்திக்க மாட்டாமையாலும், ஞானஞ்சாரியரை அடைந்து ஞானசாத்திரங்களைக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டைகூடல் என்னும் நான்கையும் இளமைப் பருவத்திற்குளே செய்தல் வேண்டும்.

259359 39

தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவு
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங்—கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்.

தேவர் குறளும் = திருவள்ளுவ நாயனருடைய திருக்குறளும், திருநான் மறை முடிவும் = சிறப்புப் பொருந்திய நான்கு வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களும், மூவர் தமிழும் = (திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சுந்தாமூர்த்தி நாயனார் என்னும் சமய குாவர்) மூவர்களுடைய (தேவாரமாகிய) தமிழ்வேதமும். முனி மொழியும் = வியாசமுனிவருடைய வேதாந்த சூத்திரமும், கோவை திருவாசகமும் = (திருவாதவூரடிகளுடைய) திருக்கோவையார் திருவாசகங்களும், திருமூலர் சொல்லும் = திருமூல நாயனருடைய திருமந்திரமும், ஒரு வாசகம் என்று உணர் = ஒரு பொருளையே குறித்த வாக்கியங்க ளென்று அறிவாயாக.

திருக்குறண் முதலிய நூல்க ளெல்லாம் வேறு வேறு வாக்கியங்களாகத் தோன்றினும், பதிலக்கணமும் பசலக்கணமும் பந்தலக்கணமும் முத்திலக்கணமும் ஆகிய இவைகளை ஒரு தன்மையாகவே அறிவிக்கும் நூல்களாம்.

உபநிடத மெனினும், வேதாந்த மெனினும், வேதசிர செனினும், பிரபலசருதி யெனினும் பொருந்தும். வேதாந்த சூத்திர மெனினும், பிரமமீமாஞ்சை யெனினும், உத்தரமீ மாஞ்சை யெனினும் பொருந்தும். *

40

நல்வழி யுரை முற்றிற்று

* வேதாந்த சூத்திரத்துக்கு நீலகண்ட சிவாசாரியார், சங்கராசாரியர், இராமாநுஜாசாரியர், மத்துவாசாரியர் என்னும் நால்வர் பாஷியங்கள் செய்தனர். சைவர்களாற் கொள்ளப்படுவது நீலகண்ட பாஷியம், ஸ்மார்த்தர்களாற் கொள்ளப்படுவது சங்கர பாஷியம், வைஷ்ணவர்களாற் கொள்ளப்படுவது இராமாநுஜ பாஷியம், மாத்துவர்களால் கொள்ளப்படுவது மத்துவ பாஷியம்.

ArumugaNavalar
Press
300 Mint St
Madras 1